

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΩ –
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ & ΕΥΘΥΝΗ
1. 1. Εθελοντισμός, διαμεσολάβηση

Μέσα από τα μάτια του άλλου...

Περιγραφή επτά Εργαστηρίων: Στοχοθεσία των εργαστηρίων, προτεινόμενες δράσεις και υλικό αφόρμησης, επέκτασης, γενίκευσης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ			
ΣΧΟΛΕΙΟ		ΤΜΗΜΑ.....	ΣΧΟΛ. ΕΤΟΣ:
Θεματική	3. Ενδιαφέρομαι και Ενεργώ - Κοινωνική Συναίσθηση και Ευθύνη (Κάνε πράξη τη συνεργασία και την προσφορά)	Υποθεματική	Εθελοντισμός, διαμεσολάβηση
ΒΑΘΜΙΔΑ/ΤΑΞΕΙΣ (που προτείνονται)	Δ' τάξη		
Τίτλος	Μέσα από τα μάτια του άλλου ...		
Δεξιότητες στόχευσης του εργαστηρίου	Δεξιότητες του Νοϋ (ενσυναίσθηση - κοινωνική ευαισθησία/κοινωνικές δεξιότητες - συνεργασία/συνεργατικότητα).		
Σύνδεση με τη Βασική Θεματική	Η καλλιέργεια και ανάπτυξη της ενσυναίσθησης εντασσόμενη στη θεματική ενότητα «Ενδιαφέρομαι και Ενεργώ-Κοινωνική Συναίσθηση και Ευθύνη», σκοπό έχει να δώσει την ευκαιρία στους μαθητές και στις μαθήτριες να ενδυναμώσουν κυρίως τις κοινωνικές και συναισθηματικές δεξιότητές τους και να διευκολύνουν το συναίσθημα της κοινότητας στα περιβάλλοντα που ζουν και μεγαλώνουν, συμπεριλαμβανομένης της ικανότητας στη συλλογιστική σκέψη και την κοινωνική συναίσθηση, που θα κάνει πράξη τη συνεργασία και την προσφορά.		

Προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα	Εργαστήριο/- τίτλος	Δραστηριότητες – (ενδεικτικές)
<p>Οι μαθητές /τριες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Διερευνούν την αυτοεικόνα τους. • Ανακαλύπτουν και καταχωρούν στοιχεία της προσωπικής και κοινωνικής τους ταυτότητας. • Αναγνωρίζουν και διατυπώνουν λεκτικά τα συναισθήματά τους. 	<p>1ο εργαστήριο: Γνωρίζω τον εαυτό μου και τα συναισθήματά μου.</p> 	<p><u>Καθοδηγούμενη συζήτηση στην ολομέλεια της τάξης - Γνωριμία στην ομάδα (προτείνεται οι μαθητές/τριες να κάθονται σε κύκλο, ώστε να είναι δυνατή και η βλεμματική επαφή μεταξύ τους).</u></p> <p>A. Τα παιδιά, σε κύκλο, συμπληρώνουν σε ένα φύλλο εργασίας στοιχεία για τον εαυτό τους που θα τους βοηθήσουν να γνωριστούν καλύτερα με τους/τις συμμαθητές/τριές τους, αλλά και συνδράμουν στη βαθύτερη κατανόηση (ενδοσκόπηση) των ίδιων (βλ.: φύλλο εργασίας 1).</p> <p>B. Κάθε μαθητής/τρια αυτοπαρουσιάζεται στην ολομέλεια, με βάση τις σημειώσεις που έχει κρατήσει στο φύλλο εργασίας του. Ένα ένα παιδί παίρνει το λόγο ακολουθώντας τη ροή του κύκλου ή μέσω της τεχνικής «πέτα την μπάλα» (pass the ball, δηλαδή, ο/η κάθε συνομιλητής/τρια παίρνει τον λόγο από τον/την προηγούμενο/η, όταν του/της δώσει μια μπάλα, η οποία αλλάζει χέρια ανάλογα με το πρόσωπο που θα πάρει σειρά για να μιλήσει).</p> <p>Οι υπόλοιποι/ες συμμαθητές/τριές τους σημειώνουν ερωτήσεις που επιθυμούν να του/της κάνουν στη συνέχεια, είτε για παροχή διευκρινίσεων είτε για να εκφράσουν απορίες τους.</p> <p>Γ. Αναστοχασμός: Όταν έχουν μιλήσει όλοι/ες οι μαθητές/τριες, κάθε παιδί καταγράφει με μία πρόταση σε χαρτί του μέτρου (ή, αν υπάρχει δυνατότητα, στον ψηφιακό διαδραστικό πίνακα, π.χ. με ένα post στην εφαρμογή Jamboard), το πώς αισθάνεται με την ολοκλήρωση της διαδικασίας.</p>

<p>Οι μαθητές /τριες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κατανοούν και εκφράζουν τα συναισθήματά τους. • Ανταλλάσσουν και μοιράζονται μέσω διυποκειμενικών εμπειριών τα συναισθήματά τους. • Αιτιολογούν και περιγράφουν εμπειρίες και συναισθηματικές καταστάσεις. • Αντιπαραβάλλουν αντιλήψεις και στάσεις και τις συγκρίνουν. 	<p>2ο εργαστήριο: Τι με πληγώνει;</p> 	<p><u>Διάλογος- Εταιρική εργασία - Παρουσίαση στην ολομέλεια – Αναγνώριση συναισθημάτων</u></p> <p>Α. Ο/η εκπαιδευτικός διαβάζει το απόσπασμα «Το πληγωμένο πεύκο» από τα Ψηλά Βουνά του Ζ. Παπαντωνίου (προτείνεται ενδεικτικά) και οι μαθητές/τριες καταγράφουν σύντομα κάτι που τους/τις έχει πληγώσει ή στενοχωρήσει.</p> <p>Β. Τα παιδιά καλούνται να σηκωθούν και να περπατήσουν στον ελεύθερο χώρο, μέχρι να σταματήσει η μουσική, από ένα μουσικό κομμάτι που έχουν επιλέξει. Τότε τα παιδιά (με τυχαία σειρά) σχηματίζουν ζευγάρια.</p> <p>Γ. Ανά ζευγάρι, το ένα παιδί (α΄) διαβάζει στο άλλο (β΄) την εμπειρία του και εξηγεί γιατί αισθάνθηκε έτσι. Το άλλο (β΄) παιδί, αφού ακούσει τη σύντομη διήγηση</p> <p>α) εκφράζει τη γνώμη του, β) δικαιολογεί (συμφωνεί ή διαφωνεί με) τη συναισθηματική κατάσταση του/της συμμαθητή/ριά του/της και γ) λέει τι θα έκανε, αν του/της συνέβαινε το ίδιο. Έπειτα οι ρόλοι αναστρέφονται.</p> <p>Στο τέλος, κάθε ζευγάρι ανακοινώνει στην ολομέλεια αν υπήρχε συμφωνία ή διαφωνία στις απόψεις τους και γιατί.</p> <p>Δ. Τα παιδιά καλούνται να καταγράψουν σύντομα κάτι καλό που τους έκανε κάποιος και να περιγράψουν πώς αισθάνθηκαν. Αναρτούν στον πίνακα ανακοινώσεων της τάξης τους (ή στον «Τοίχο» της e-class ή της e me) όλες «τις καλές εμπειρίες» τους, δίνοντας ως τίτλο της ανάρτησής τους το συναίσθημα που τις συνοδεύει.</p>
--	--	---

1. Φύλλο εργασίας 1 (1ο εργαστήριο)

Όνομα:.....

Ημερομηνία:.....

Γράψε κάτι για τον εαυτό σου που γνωρίζεις καλά!

Γράψε κάτι για τον εαυτό σου που δεν γνωρίζεις καλά...

Γράψε κάτι που οι περισσότεροι που σε γνωρίζουν ξέρουν για σένα.

Γράψε κάτι που θα ήθελες να κάνεις γνωστό στους/στις συμμαθητές/τριές σου και δεν το ξέρουν για σένα.

Αν περιέγραφες τον εαυτό σου με 5 λέξεις, ποιες λέξεις θα σε αντιπροσώπευαν περισσότερο;

Το πληγωμένο πεύκο

Το απόγευμα ήρθε ο δασοφύλακας.

Η πρώτη του δουλειά ήταν να κατεβεί στο μέρος που του έδειξε ο μπαρμπα-Κώστας. Εκεί τον ακολούθησαν τα παιδιά. Για πρώτη φορά είδαν πληγωμένα πεύκα.

Μια τσεκουριά κατέβαινε από πάνω από τη μέση τους κι έφτανε ως τη ρίζα. Ήταν μια πληγή ανοιχτή, η μεγαλύτερη πληγή που μπορούσε να δει κανένας· δε θα έκλεινε ποτέ. Και αν ήθελε να κλείσει, άλλες τσεκουριές την κρατούσαν ανοιχτή.

Μερικά πεύκα σχεδόν τα είχαν γδύσει. Δεν είχαν αφήσει στο κορμί παρά λίγη φλούδα. Φαίνονταν σαν το κρεμασμένο σφαχτό. Απ' αυτές τις πληγές έτρεχε άσπρο ρετσίνι. Το ρετσίνι ακολουθούσε την τσεκουριά και στάλαζε κάτω σε μια λακκούβα, που την είχαν ανοίξει προς τη ρίζα των πεύκων, επίτηδες γι' αυτό.

Όλη αυτή η σφαγή ήταν για το ρετσίνι· για λίγες δραχμές που θα έβαζαν οι Πουρναρίτες στο σελάχι τους, αν το πουλούσαν.

Τα πληγωμένα πεύκα θα πεθάνουν σε λίγο καιρό. Θα πέσουν από τον πρώτο δυνατό αέρα ή θα ξεραθούν, γιατί δε θα έχουν πια χυμό.

Το τέλος τους το έχουν νιώσει και όμως τραγουδούν· σαλεύουν και φυσούν όπως τ' άλλα, τα γερά πεύκα.

Με το κομμάτι κορμό που τους έμεινε πίνουν από τη γη όσο χυμό μπορούν ακόμη· πρασινίζουν, έχουν ίσκιο.

Έτσι σακατεμένα μπορούν και δροσίζουν τους ανθρώπους. Το φυσικό τους είναι να κάνουν το καλό, δεν αλλάζει.

Δέντρα, περήφανα δέντρα!